

КРЪСТЪТ ДЕН СЛЕД ДЕН

Фактите на християнската опитност показват, че повечето вярващи се скитат за известно време в пустинята на Римляни 7гл. в страната на смесена и разделена обич, преди да влязат в живота на победа в Христа. Сам апостол Павел разкрива трагичното проваляне на собствения си вътрешен живот след обръщението си, като се провиква в агонията на отчаяние: "Окаян аз човек, кой ще ме избави от това тяло на смъртта?" (Римляни 7:24) Тогава той се научава това, което по-късно пише в Рим.6:11-"Считайте себе си за умрели към греха, но живи към Бога чрез Исуса Христа, нашия Господ." Павел беше разбрал, че Божието избавление от обаянието на отвратителния себичен живот не е чрез вземане решения от страна на човека, колкото от неговото считане, че е съразпнат заедно с Исуса Христа.

Рано или късно повечето вярващи се пробуждат и съзнават своята греховна себичност.

Ние желаем да живеем за Христа. Гладуваме и жадуваме за правда, но уви, колко трагично себичната воля спъва течението на Живата вода! Потокът на живота ни е смесен и кален. Ние се борим и се молим. Удвояваме решенията си. Опитваме се да разпнем себе си, но нищо не постигаме.

Себето не може, не е готово да разпне себе си! Само когато достигнем до пълно отчаяние от себе си ние подписваме собствената си смъртна присъда и потъваме в единение с Разпнатия чрез смърт.

Напълно се оставяме на Божие разположение и пълно себепредаване. Ние веднъж завинаги приемаме положението, което Бог ни дава-положение на смърт и възкресение с Христа! Но това е само началото на победоносния християнски живот! Положението на смърт веднъж прието, ние трябва да се приучваме към него. Животът на Разпнатия трябва да се приема всеки момент. **ТОЗИ ПРОЦЕС ПРОДЪЛЖАВА ЦЯЛ ЖИВОТ! (Лука 2:23)**

Когато Христос понесе Кръста Си, Той отиде за да даде живота Си. **ТОВА Е, КОЕТО И ТИ ЩЕ СТОРИШ АКО СИ НЕГОВ ПОСЛЕДОВАТЕЛ!** Исус иска ти да прегърнеш този нов изпит като средство за твое ново справяне със себе си. **ТАМ ТИ ЗАБРАВЯШ СЕБЕТО И СЕ НАУЧАВАШ ОТ ХРИСТА!** Това обстоятелство, когато бъде прегърнато, е твоят кръст. **НАШИЯ КРЪСТ Е ДОБРОВОЛНОТО ПРЕГРЪЩАНЕ НА ПЪТ, КОЙТО ИЗЛАГА СЕБЕТО НА НОВО ОТРИЧАНЕ, ПОЗОР И СМЪРТ, И КОЕТО МОЖЕ ДОРИ ДА НИ СТРУВА НАШИЯ ЖИВОТ. КОГАТО ПРЕГЪРНЕМ КРЪСТА, ГОЛГОТА Е НАШАТА КРАЙНА ЦЕЛ!**

Бил ли си някога хванат в мрежата на подозрение, злословие и унижение? Не се отдръпвай. Остави се на обстоятелството, което Той е избрал.

Всичко е подчинено на Христа и всичко съдействува за добро на онези, които любят Бога. Така ние се обличаме с дрехата на смирение, която Христос носеше.

Може би за тебе са говорени неверни неща и доброто ти да е било представено като зло? Спасителят казва: "Радвайте се в онзи ден и скачайте от радост" Но преди да можеш да се радваш, ти трябва първо да простреш ръце и да бъдеш прикован така да се каже към тази клевета. Така ние се научаваме да умираме всекидневно "винаги носещи на тялото си умирането на Господа Исуса, та и животът на Исуса също да бъде изявен в тялото ни." (2 Коринт. 4:10) Нашия живот постоянно трябва да се излива в Кръста на Христа, "да ставаме съобразувани с Неговата смърт." За да избегнем болка, унижение, позор и смърт, ние можем да погазим кръста и да сме свободни с една лъжлива свобода, или пък можем да коленичим "с дух на поклонение да го приемем" и да го отнесем на своята Голгота "с благодарствено подчинение" и да намерим свободата, с която Христос ни освобождава, животът, който е скрит с Христа в Бога, радост неизказана и славна!

ТИ ПРЕГЪРНАЛ ЛИ СИ НЕГОВИЯ КРЪСТ ДНЕС? А УТРЕ ЩЕ СТОРИШ ЛИ ПАК СЪЩОТО?